

Innspill fra ForUM for Utvikling og Miljø til Prop. 94 s (2018-2019) Felles utslippsforpliktelse med EU

Forum for Utvikling og Miljø (ForUM), som er et nettverk av 50 norske organisasjoner, takker for muligheten til å gi innspill. EUs kvotesystem og innsatsfordelingsforordningen gir ikke føringer for hvor mye klimagasser Norge kan slippe ut nasjonalt i 2030, så lenge Norge kan rapportere at vi har bidratt til å nå utslippsmålene i Europa samlet sett. En felles utslippsforpliktelse med EU fram til 2030 må ikke bli en hvilepute for norsk klimapolitikk. Hvis ikke alle bidrar med omfattende nasjonale utslippskutt innen 2030 har vi ikke en sjanse å klare Parisavtalens mål om et globalt lavutslippssamfunn i 2050, og å stanse oppvarmingen ved 1,5°C. Det er dessuten avgjørende for tilliten som Parisavtalen bygger på at klimautsatte land ser at rike land som Norge leder an med betydelige hjemlige utslippskutt i tråd med anbefalingene fra FNs klimapanel.

I tillegg har Norge en egeninteresse i å delta i omstillingen som Europa og verden skal inn i. Norge står overfor betydelige overgangsrisikoer når EU-land og andre omstiller seg vekk fra fossil energi og import av blant annet norsk olje og gass. Samtidig vil investeringer i virkemidler og tiltak som reduserer utslippene nasjonalt styrke norsk konkurransekraft.

ForUM for Utvikling og Miljø anmoder derfor komiteen:

Innsatsfordelingsforordningen (EU) 2018/842

Sette et nasjonalt utslippsmål:

- Norske hjemlige utslipp skal i 2030 være *minst* 53 prosent lavere enn 1990-nivå.

Ikke ta i bruk fleksibiliteter som utvanner utslippsmålet:

- Ikke benytt muligheten til å gjennomføre engangsoverføringen på om lag 6 millioner tonn utslippsenheter fra kvotepliktig til ikke-kvotepliktig sektor.
- Ikke benytt muligheten til å godskrive utslippskutt fra skog- og annen arealbruk (om lag 1,6 millioner tonn).

Disse fleksibilitetene svekker utslippskravet i innsatsfordelingsforordningen. Hele 40 prosent av Norges utslippsgap på 18,8 millioner tonn CO₂ vil kunne godskrives med disse fleksibilitetsordningene.

Unngå bruk av avtaler med andre EU-land om kjøp av utslippsenheter for ikke-kvotepliktig sektor som erstatning for utslippsreduksjoner i Norge:

- Utslippsreduksjoner som følger av vedtatt politikk, mulighetene for å overføre utslippsenheter fra kvotepliktig sektor og fratrukk for CO₂-opptak i skog, gjør at noen av landene i EU overoppfyller utslippsmålet med allerede vedtatt politikk. Disse vil da sitte igjen med et overskudd av utslippsenheter som kan selges til andre land uten at det vil utløse reelle utslippskutt. Norge må sørge for at vår klimainnsats fører til nye klimatiltak som fører til reelle utslippskutt. I

Granvollplattformen er det stadfestet at «Regjeringen har som mål at reduksjonen skjer gjennom innenlandske tiltak» og at fleksibiliteten kun kan benyttes «om strengt nødvendig».

Styringssystemforordningen (EU) 2018/1999

Inkludere artikkel 3 og artikkel 13 om tiårige nasjonale energi- og klimaplaner:

- En tiårig nasjonal energi- og klimaplan er en viktig del av en felles utslippsforpliktelse, fordi den skal beskrive hvordan Norge skal bidra til å nå målet i tiårsperioden fram til 2030. En slik plan gir økt forutsigbarhet og kan øke tempoet i omstillingen.

Regelverk for skogbruk og annen arealbruk – forordning (EU) 2018/841

Politikkutformingen knyttet til skog og karbonbinding må ta tilstrekkelig hensyn til karbonlagringen i skogjorden, som lagrer mer enn 60 prosent av karbonopptaket:

- Karbonlageret i skogen må bevares og styrkes, samtidig som materialer fra skogen må brukes der klimanytten er størst. Mer enn 60 prosent av skogsystemenes karbonlager er i skogsjorden, mens selve tømmerstokken ikke utgjør mer enn 5-6 prosent av skogens karbonlager. Økt hogst og en endret aldersklassesammensetning vil gi en drastisk reduksjon i årlig opptak av karbon i norsk skog. Dette gjør at den norske skogens potensial for å fungere som et karbonlager vil reduseres ved økt hogst, i en tid hvor vi er avhengige av tiltak som tar opp og binder karbon.